

Tisztelt Polgármester Úr! Tisztelt Képviselő-testület, Jegyző Asszony! Tisztelt Felsőmaráciak!

Először is tisztelettel megkérem Önöket, ahogy 2022. 10. 21-én én magam is türelmesen meghallgatva, tiszteletben tartva a felszólalókat ültem végig a rendezvényt, így most ezt Önök is tegyék meg az irányomba.

Már az elején szeretném tájékoztatni Önöket arról, hogy a következőkben csak és kizárólag igazolható tényeket fognak hallani tőlem. Továbbá tisztelettel megkérem Önöket, hogy bár a beszédem során több kérdést is fel fogok tenni, de azokat kezeljék költői kérdésekként és válaszolja meg mindenki saját magának!

Hadd kezdjem egy számomra örömteli magán jellegű dologgal.

Eltelt egy újabb év és ma már büszkén jelenthetem ki, hogy én és a családom tagjai az ifj. Nyári Ferenc csákánydoroszlói lakos által 2022. 10. 21-én (3x nyomtatékosítva) közölt szokásjog értelmében maráciak lettünk, hisz hivatalosan is eltelt 5 év a faluba költözésünk óta.

Eltelt egy év az előző közmeghallgatásnak nevezett megrendezett koncepció per óta és az akkor többek által megbántott, „beköltözött vendégek”-ké, „idegenek”-ké degradált felsőmaráci állandó lakosok, illetve az „Éltető Felsőmarácért” Egyesület tagjai is várták, hogy majd valaki, vagy valakik, akik újra átgondolják az ott elhangzottakat, megkövetik őket, megkövetnek bennünket. Hiába. Sőt, mára már olyan szintre süllyedt ez a dolog, hogy van, aki egyenesen „migránsoknak” hív bennünket. Kérdezem azoktól, akik így neveznek bennünket, hogy belegondoltak-e abba, hogy a gyerekeik, családtagjaik, hozzátartozóik, akik más településekre költöztek el innen és így neveznék őket, így különböztetnék meg őket és még úton-útfélen mondogatnák is, mit szólnának hozzá és mit szólnának Önök hozzá?

Még Polgármester Úr sem tette meg, annak ellenére, hogy az esemény utáni többszöri beszélgetéseink alkalmával erre határozott ígéretet tett, mivel Ő legalább azt belátta, hogy volt, amiben hibázott 2022. 10. 21-én.

Nagyon sokat gondolkodtam azokon a jelzőkön, melyeket akkor ránk ragasztottak néhányan ebben a teremben és azóta néhány dolog meg is világosodott számomra. Az egyik ilyen momentum a falu honlapján, a civil fül alatt felsorolt, a faluban működő civil szervezetek bemutatkozásai között keresendő, idézem: „A helyi, valamint a betelepült lakók.....” Ez a kezdő mondata a Marácért Alapítvány bemutatkozásának. Számomra ez azt jelenti, hogy ez a fajta diszkrimináció valahol nagyon mélyen gyökerezik és valakiknek fontos, hogy ezt fenn is tartsák. Aztán sokat segítettek a faluban, falubeliektől hallott történetek és Balogh János bácsi könyvei is a megértésben, de most nem szeretném idézni Őt. Inkább javaslom, hogy minél többen olvassák el a két monográfiát.

Viszont sajnálattal kell azt megállapítanom, hogy nem is kíváncsiak ránk, pedig Balogh János könyve szerint az egy újkori hagyomány volt a faluban, hogy szó szerint idézzem Őt: „Újabb szokás Felsőmarácon nemrég megtelepedett lakók köszöntése.....”, amiről még talán Török Pista bácsi és még Sütő Kálmán volt polgármesterek tudnának mesélni, mert ez a hagyomány (IS) eltűnt. Megfogalmazódik a kérdés, hogy miért? Ráadásul pontosan ez a rendezvény lehetne arra a legjobb, legalkalmasabb, hogy a faluba költöző új családokat megismerhessék a régebbieket, már aki kíváncsi rájuk és talán elkerülhetőek lennének ezáltal azok a sértő, diszkriminatív megjegyzések, jelzők, melyek érnek bennünket.

Na, és egyébként azt se felejtjük el, azáltal, hogy egyre többen vagyunk a faluban megtelepedett lakók, akik többen sok esetben hosszú éveket üresen álló, elhanyagolt házakat vásároltak meg és újjátottak/újítanak fel, vagy üres, parlagon álló telkeken új építésű házat építenek a falu összképe is sokkal szebbé válik, a faluba érkező kívülállók azt láthatják, érezhetik, hogy élettel telik meg a falu, alig vannak eladó ingatlanok és bizony ezáltal a régebbi lakók ingatlanjai is felértékelődnek, értékesebbé válnak. Továbbá rendezvényeken készült képeket nézve látható, hogy az elmúlt

években Felsőmarácra költöző lakók szívesen segédkezünk/segédkezünk az önkormányzat rendezvényein is, például Mikulás ünnepeken, falunapokon, az Idősek-napján is több ilyen lakó szolgálta fel az ünnepi ételt falunk időskorú lakói számára, akiket csupán a tisztelet vezérelt és az önzetlen segítőkészség, hisz családi kötelék egyiküket sem kötötte a jelenlévőkhöz. Kérdezem, hogy azok a faluban élő családtagok: gyerekek, unokák, keresztyerekek hol voltak, vannak ilyenkor, amikor saját időskorú hozzátartozójuk elé tehetnék le az ünnepi ételt egy ilyen, a falu életében szép hagyományként működő jeles napon?

Egy évvel ezelőtt nagyon sok minden összemosódott a megszervezett és tudatosan megszerkesztett felszólalások során, így bizony embernek kellett lennie a talpán, aki ki tudta hámozni, hogy éppen kit szólítottak meg az indulatoktól sem mentes hozzászólók.

Egy biztos, hogy a faluban történt minden rosszért akkor az Egyesület és annak elnöke, személy szerint én volt okolva annak ellenére, hogy egyetlen konkrétum sem hangzott el. De miért is?

Akkor néhány konkrétum az elmúlt 3 évből a teljesség igénye nélkül.

Az Egyesület 2021 januárjában sok-sok egyeztetés után a Polgármester Úr és az akkori Képviselő-testület maximális támogatásával alakult meg úgy, hogy az egyesületi tagság legaktívabb toborzója maga a Polgármester Úr volt. Aztán az idő múlásával, a közös szervezésű és felsőmaráci viszonylatban nagy látogatottságú, sikeres programok, sikeres együttműködés láttán megmozdultak a sötét erők a háttérben, akik ezt nem nézték jó szemmel és megkezdődött az a fajta „Búvár Kund-i” tevékenység, amely 2021. október 21-en csucsosodott ki, ezzel olyan szakadékot képezve itt élő emberek között, amilyen talán soha nem volt ebben a faluban.

A mai napig nem kaptunk választ például arra sem, hogy az Egyesületnek miért is kellene megváltoztatnia nevét.

Az Egyesület részéről soha, senki nem állította azt, hogy ebben a faluban nem történtek jó dolgok, hogy nem szerveztek programokat, nem volt közösségi élet, SŐT pont ezekre a tényekre támaszkodtunk a falubeliektől hallott történetek, fotók és egyéb információk (Balogh János könyvei) alapján, amikor úgy döntöttünk, hogy újra felelevenítjük ezeket a szép hagyományokat, hisz ezek részei voltak Felsőmarác közelebbi és távolabbi múltjának.

Így került sor 2021. április 30-án, 16 év után újra a falu májusfájának felállítására.

Itt jegyzem meg, hogy 2 év után nagy örömünkre az Önkormányzat ebben az évben már átvette a kezdeményezést és ez egyben siker is számunkra, hisz így talán újra minden évben állni fog Felsőmarác májusfája, mint a régi szép időkben.

Felvetődik a kérdés: ez rossz a falunak és az itt élőknek?

Így került sor 2021. október 2-án, 26 év után újra a szüreti felvonulás megtartására, még ha a paraszti álromantika jegyében is, bár ez itt a faluban nem volt másképp a '80-as '90-es években sem, amit sok-sok akkor készült fénykép is tanúsít. Egyébként a kritizálónak/kritizálóknak üzenem, hogy nézzenek körül az ország több helyszínén megtartott szüreti felvonulások képei között és utána illessék kritikával a rendezvényt, amelynek elsődleges célja a közösség erősítése volt még akkor is, ha magát értelmiséginek tartó és nevező főiskolai tanítói okleveles felsőmaráci „csőcseléknek” nevezte a rendezvényen résztvevőket polgármesterestől, alpolgármesterestől, önkormányzati képviselőstől, a rendezvényre érkező vendégestül és minden jóérzésű emberestül, akik szerették volna újra éleszteni ezt a szép hagyományát a falunak.

Felvetődik a kérdés: ez rossz a falunak és az itt élőknek?

Így került sor 2021. május 29-én az első Gyermek-napi Majális megtartására (majd utána még 2x), ami a naptárban egybe esik a maráci búcsú időpontjával, de természetesen nem egyenlő a búcsúval, nem is akart az lenni. Talán programjaival egy picit emlékeztetni tudtuk az embereket az utoljára 1993-ban, 28 éve tartott utolsó búcsúra is.

Felvetődik a kérdés: ez rossz a falunak és az itt élőknek?

Itt jegyezném meg, hogy nagy büszkeséggel tölt el a mai napig, hogy akkor 2021. május 29-én léptek fel először a Maráci Piros Kötényesek, vagyis 12 maráci asszony és lány, akik közül 7 hölgy régi maráci családok tagjai, míg 5-en az utóbbi években a faluba költözött családok hölgy tagjai voltak. Számomra ennél nagyobb bizonyíték nem kell arra vonatkozóan, hogy az Egyesület tagságának és személy szerint nekem sem volt és ma sem szándékunk a faluban élők megosztása, eszkalálása, ahogy ez a szó oly sokszor vádlóilag elhangzott 2022. 10. 21-én.

Új hagyomány teremtése: a „Tündérbert” létrehozása, ami úgy gondoltuk, hogy abszolút beilleszthető a falu életébe, hisz azon túlmenően, hogy így ünnepeljük meg a falu gyarapodását, még értékeket is mentünk a régi, őshonos gyümölcsfák ültetésével, ami szerencsére mára országos, sőt Kárpát-medencei szintű mozgalom, hála többek között a pórszombati Kovács Gyula erdősz-pomológusnak és Szarvas József színművésznek. Természetesen ezeket a gyerekeket nem tudjuk egy névre szóló fával röghöz kötni és nincs garancia, hogy annak idején Ők itt fognak maradni a faluban, de az biztos, hogy mindig jó szívvvel fognak visszajönni és abban is biztosak vagyunk, hogy azon alkalmakkor meg fogják látogatni a saját fájukat.

Felvetődik a kérdés: ez rossz a falunak és az itt élőknek?

Értékmentés.....engedjék meg, hogy itt ismét egy saját tapasztalást osszak meg Önökkel. 2021-ben, a Helytörténeti Kiállítás átadóján hallottam először a Maráci Asszonykórus műsorát és a műsort hallgatva azonnal megfogalmazódott bennem a kérdés, hogy ez miért nem működik. Én nem látok a múltba, nem tudom, nem tudhatom, hogy milyen események történtek a múltban, ami ide vezetett, de az ünnepség után személyesen mentem oda a fellépő hölgyekhez gratulálni és kérdeztem meg, hogy miért nem lépnek fel gyakrabban, illetve mikor énekelnek legközelebb, mire maga Horváthné Táncos Szilvia válaszolt egy kicsit ingerült hangon, hogy ez a fellépés volt az utolsó. Miért? – fogalmazódott meg akkor bennem a kérdés. Bár aztán ez, az akkor sértődöttséget is magában hordozó válasz sem volt igaz, hisz 2022. november 26-án az Asszonykórus mégis közreműködött az első adventi gyertya meggyújtásakor. Ennek ellenére ez jó, hisz ahogy azt meg is fogalmaztam, az Asszonykórusnak helye kell, hogy legyen falunk kulturális életében.

Menjünk tovább: az elmúlt 3 évben 4 alkalommal több, mint 4 tonna szeméttől szabadítottuk meg a falunk közvetlen környékét, amit Hölgyeim és Uraim nem azok az emberek hordtak ki az erdőkebe, patak partjára, dűlőutak mellé, akik 2017-ben még azt se tudták, hogy hol van a térképen Felsőmarác, hogy az alpolgármester urat idézzem. Hallhattuk 1 éve, hogy volt a faluban szemétszedés is valamikor. Bár a cél ugyanaz, de azért azt gondolom, hogy az is más, amikor tanulókat vezényelnek ki a tanító nénik és tanító bácsik hatalmi szóval, kötelező jelleggel és az is, amikor felnőtt emberek önként, önzetlenül összefogva megtisztítják a környezetüket a szeméttől. Ami sokkal érdekesebb, hogy annak ellenére, hogy ez a program mindig is nyitott volt mindenki számára, például az utolsó szemétszedésen résztvevő 19 főből 15-en 2017-ben még azt se tudták, hogy Felsőmarác hol van a térképen, és ez az arány az előző alkalmakkor sem volt sokkal jobb. Miért?

Sőt, 2022 év elején, amikor a Berki-patak medrét és partjait tisztítottuk meg a szeméttől és májusban már újra egy traktorkerék éktelenkedett a patak medrében, azt sem olyanok eregették oda le, akik nem tudták még 2017-ben, hogy hol van a térképen Felsőmarác, mivel egyikőjüknek/egyikőnknek sincs mezőgazdasági vontatója.

Felvetődik a kérdés: egyébként ez rossz a falunak és az itt élőknek?

Új hagyomány lehetne: a húsvéti ünnepkör mindig is fontos volt a felsőmaráci emberek számára is és úgy gondoljuk, hogy Húsvétkor a legtöbb család asztalán ott volt/van a húsvéti kalács. 2021. április 3-ig soha nem volt Húsvéti kalácssütő verseny, de azóta kettő is, ahol szakavatott zsűri választotta ki maráci asszonyok, lányok és férfiak által sült kalácsok közül Felsőmarác húsvéti kalácsát.

Felvetődik a kérdés: ez rossz a falunak és az itt élőknek?

Új hagyomány lehetne: az őrségi, hegyháti falvak egyik jellegzetes, akár több évtizedre visszatekintő, közösséget építő hagyománya a Bagolytúra, ami Felsőmarácon 2021. június 26-ig soha nem volt. Három, a játékosok körében nagy sikerű túrát tartottunk idáig, de 1 éve azt hallottuk egy olyan embertől, aki nem is itt él a faluban életvitelszerűen, hogy ide ez se kell, pontosabban ide semmi nem kell. Miért is?

Új hagyomány lehetne: az Egyesület a működése óta 3 alkalommal kezdeményezte és szervezte nemzeti ünnepeink méltó megünneplését. Mindhárom alkalommal egy kicsit másképp, de mindenképp a legnagyobb tisztelettel tettük. Sajnos ez elmúlt 1 év azt bizonyítja, hogy sajnos ebből sem lesz hagyomány, mivel mára már olyan szintre degradálódott nemzeti ünnepeink megünneplése Felsőmarácon, hogy a Helytörténeti Kiállítás vasrácsára kifüggesztett parafatáblára szurkált lapokkal „emlékeznek”.

Ez méltó a falunkhoz? Ezt így kell?

Bár látszik, hogy ezek a programok nem azok a programok, melyek sokakat megmozgatnának (ez nem felsőmaráci sajátosság), de mi felsőmaráciak, itt Felsőmarácon évente legalább egyszer megemlékezhetnénk legalább azokról a hőseinkről, akiknek nevei ott szerepelnek a márványtáblákon.

Új kezdeményezések: mindenki előtt ismert, hogy a falunk sajnos továbbra is az egyike a környezetileg túlterhelt településeknek és ezen javítandó kezdeményeztünk és indítottunk el több akciót:

1. használt sütőolaj gyűjtés (folyamatos),
2. elektromos és elektronikai hulladékgyűjtés (2x),
3. műanyag kupakgyűjtés, amivel nem mellesleg beteg gyerekeken is segítünk,
4. LED csereprogram,
5. víztakarékossági program.

Továbbra is felmerül a kérdés, hogy ez rossz a falunak, az itt élőknek?

Tanulságos egyik utolsó projektünk is, amely közel 2 év után az elmúlt időszakban zárult le. Ez pedig nem más, mint Balogh János bácsi emléktáblája, melyet halálának 10. évfordulóján avattunk fel, de sajnos csak mostanra került megérdemelt helyére, a szülői házának falára. Felteszem a költői kérdést: Vajon miért azoknak az embereknek jutott eszébe, akik még 2017-ben azt se tudták, hogy hol van a térképen Felsőmarác, hogy Balogh János bácsi, aki megörökítette Felsőmarác múltját, megérdemel egy emléktáblát munkásságának elismeréseként?

Ettől függetlenül, egyébként meg ez rossz a falunak és az itt élőknek?

„Marác Mostanság” – még emlékszem, amikor Polgármester Úrnak átadtam a faluújság első számát és azt Ő könnyes szemmel fogadta a meghatottságtól. Az újságnak előfizetője volt a faluban élő családok 54%-a és 88 példány fogyott el minden lapszámból csak az előfizetők felé. Az újságban név szerint megjelent szereplők mindig, minden esetben hozzájárultak a nevük közléséhez. Azok a cikkek pedig, amelyek nem voltak nevesítve, általános dolgokra, esetleges problémákra igyekeztek egy kicsit az olvasók figyelmét fókuszálni. Arról senki az újságba cikket író szerkesztők közül nem tehet, ha egy cikk valakit felhaborított, mert ez csak egy dolgot jelenthet, hogy egy-egy ilyen cikk olvasása közben magára ismert, DE mi azt gondoljuk, hogy ez az Ő problémája és nem az újságot

szerkesztőké. Egy dolgot értek 2022. 10. 21-én. Azt, hogy az Egyesület közgyűlése úgy határozzon, hogy átmenetileg nem adjuk ki az amúgy is veszteséges faluújságot, megvonva annak lehetőségét, hogy legalább az újság előfizetői és vásárlói negyedévente értesülhessenek a faluban történekről, köztük az önkormányzati hírekről, melyeknek mindig volt helye az újságban, jegyzem meg mindenféle ellentételezés nélkül, mert számunkra természetes, hogy az önkormányzati híreknek helyének kell lennie a falu újságjában.

Jött is a válasz, amikor kiosztásra került a faluban a „Maráci Krónika”, az ingyenes faluújságnak nevezett kiadvány, melynek „Köszöntő”-jében a Polgármester Úr abbéli reményét fogalmazta meg, idézem: „...reményeink szerint havi rendszerességgel jelentetünk meg.” A tények pedig, hogy az összesen megjelent két kiadvány kiadása között is eltelt idő 3 hónap volt és azóta semmi, konkrétan 2023-ban a mai napig egyetlen ilyen kiadványt sem kaptunk a postaládánkba.

Akkor ennek így, ebben a formában mi értelme volt? Jó ez a falunak és az itt élőknek?

Itt el is érkeztünk egy nagyon fontos dologhoz. Hölgyeim és Uraim! Szeretném Önöket arról tájékoztatni, hogy az Egyesület működése, a programok szervezése és lebonyolítása, az újság kiadása a tagság által befizetett tagdíjakból, lakossági támogatásokból származott, származik. Egyszóval magán emberek pénzéből gazdálkodunk állami, önkormányzati és mindenféle támogatás nélkül. Ettől fogva ezek a magánemberek, az egyesület tagjai szabadon eldönthetik, hogy a saját maguk által befizetett pénzekből mit és hogyan finanszíroznak, viszont az elmúlt 3 évben ezeknek a magánembereknek a pénzét a falu és környékének szűkítésére, fejlesztésére, a felsőmaráci gyerekekre és a felsőmaráci emberek szórakoztatására használtunk fel. Többek között ezért sem volt ingyenes az újság sem, de a teljes igazsághoz hozzátartozik, hogy az újság kiadásához így is jelentősen hozzá kellett járulnia a tagoknak anyagilag, hisz az ára sajnos nem fedezte a kiadással kapcsolatos összes költséget. Na, és ez hatalmazta fel az Egyesület tagságát arra a többek szerint „vérlázító” dologra is, hogy mertek a saját pénzükből csak saját maguknak programot szervezni. Itt jegyzem meg, hogy az Egyesület nyitott mindenki számára, aki azzal a szellemiséggel, amit az Egyesület képvisel, illetve azzal a munkával, amit az Egyesület végez, azonosulni tud, szabadon beléphet és részt vehet az Egyesület ilyen jellegű rendezvényein is.

Elhangzott 1 éve, hogy az Alapítvány együtt írt pályázatot az Önkormányzattal. Jelentem, ez a mi részünkről sem volt másképp, hisz 2021-ben Polgármester Úr személyes felkérésére írtam meg a falu Hungarikum pályázatát, amit nagyon szívesen, jó szívvvel és mindenfajta anyagi, vagy másfajta kompenzáció elvárása nélkül tettem a faluért, az itt élőkért. De, ha már itt tartunk engedjék meg, hogy ennek történetét megosszam Önökkel és talán mindenki számára világossá válik, akik 2022. 10. 21-én is itt ültek ebben a teremben, hogy Balogh Viktória részéről miért is voltak azok a személyeskedő, a rágalmozás és becsületsértés határait súroló, gyalázkodó kijelentései.

Történt ugyanis, hogy Balogh Viktóriát, mint a frissen alakult Helyi Értéktár Bizottság elnökét kérte fel Polgármester Úr a pályázat megírására. Említett hölgy elkészített egy anyagot, melyet nekem nem tisztem minősíteni, de a Nemzeti Művelődési Intézet Vas Vármegyei vezetője és munkatársa a helyszíni bejárást követően és annak a bizonyos anyagról történt tájékoztatásuk után közölték Polgármester Úrral, illetve a többi jelenlévővel, hogy azt a pályázatot be ne adja a falu, mert esélytelen, hogy azzal nyerne bármennyit is és készítsenek egy új pályázatot. Erről Balogh Viktóriát a Polgármester Úr hol, mikor, milyen információval tájékoztatta, mivel a hölgy a szakmai látogatási napról időközben eltávozott, azt nem tudom. Viszont, mivel nagyon szorította az idő a Képviselő testületet, így Polgármester Úr megkért és én természetesen vállaltam a segítségnyújtást. Ettől a hírtől valószínűleg a fent nevezett hölgy iszonyatos, rosszindulatú haragra gerjedt és düh kerekedett benne, aminek eredményeképpen a falu majdnem lecsúszott a pályázat beadásáról. Történt ugyanis, hogy a Polgármester Úr irodájában a Polgármester Úrral a Jegyző Asszonnyal, Boldizsár Árpáddal és Steierlein Máriával, mint a Helyi Értéktár Bizottság tagjaival és Szemerédy Anitával akkori közművelődési munkatárssal állítottuk össze a végleges pályázati anyagot, amikor is Polgármester Úr jelezte, hogy Balogh Viktória lemondott elnöki tisztéről és a pályázati anyagnak

bizonyos részeit, melyet neki kellett volna aláírnia nem tette meg, a segítséget megtagadta. Természetesen végül „happy end” lett a vége, mert megtaláltuk közösen a megoldást és a pályázat beadásra kerülhetett, mi több, azóta a „Maráci Megálló” és az „Alkotó Kuckó” működik is. Ugye nem kell többet mondanom?

Sokat gondolkodtam a következő mondandómon is, mivel Balogh Viktória 2022. 10. 21-én, egyik hozzászólása során NAV adócsalónak nevezett, hogy foglalkozzam-e vele. Aztán úgy döntöttem, hogy bár ez a dolog szigorúan csak és kizárólag rám és a családomra tartozik és nem nekem kell itt Önök előtt bizonyítanom bármit is, hanem neki kellett volna a mondását tényekkel alátámasztani, de itt vannak velem a NAV által kiállított hivatalos dokumentumok, melyekre aki Önök közül kíváncsi, a közmeghallgatás végén szívesen megmutatom.

Ezt a gesztust, annak ellenére, hogy magánügyről van szó, azért teszem meg a jelenlévők irányába, hogy láthassák, hogy 2022. 10. 21-én milyen aljas, hazug lejárató kampányt próbáltak itt megvalósítani egyesek, amivel több esetben kimerítették a rágalmazás és a becsületsértés fogalmát.

A következőkben pedig engedjék meg, hogy felolvassam Önöknek azt a levelet, melyről dr. Sipos Gyula dunaújvárosi állandó lakos azt állította, hogy én utasítottam az Egyesület tagjait. Ezt azért is teszem meg, mivel fent nevezett Úr részéről elhangzott, idézem: „Az egyesületnek van véleménye, meg elnöke és nem az elnöknek van véleménye és egyesülete.”

„Sziaztok Hölgyek és Urak!

Mostanra már mindannyiótokhoz eljutott Dr. Sipos Gyula elnökségi tagunk lemondó levele.

Természetesen Gyula döntését tudomásul vettük és elfogadtuk az Elnökség másik tagjával együtt, viszont a levél tartalmának bizonyos részleteivel egyáltalán nem értünk egyet, sőt néhány esetben etikátlannak, sőt sértőnek is érezzük az egyesületi tagság tekintetében és a Felsőmarácot otthonokul választó, nem egyesületi tag „beköltözők”-nek titulált, felsőmaráci állandó lakcímmel rendelkező lakosok tekintetében is.

Ennek ellenére mindenkit megkérek, hogy tartózkodjunk Gyula felé a magánvélemények egyenkénti kinyilvánításától! Továbbá mindenkit megkérek, akik a holnapi közmeghallgatáson részt vesznek, mivel ez egy szigorúan belső ügy, így ennek nincs helye a holnapi, a falu egészét érintő önkormányzati rendezvényen, ezért Gyula levelével kapcsolatos kérdés, felvetés ne hangozzon el annak ellenére, hogy az túlmutat az egyesület határain!

Akiben kérdés(ek) merülnének fel a levéllel, illetve annak tartalmával kapcsolatban, szívesen állok/állunk bárki rendelkezésére.

Gyula lemondásával kapcsolatos technikai információ, hogy helyette az új elnökségi tag megválasztásával ráérünk a következő, jövő év elején megtartásra kerülő éves közgyűlésig, így most nem hívunk össze rendkívüli közgyűlést.

A munkát természetesen folytatjuk, a fentiekben leírt esemény nincs hatással a további zökkenőmentes működésünkre.

Üdvözlettel:

Vajai István

elnök

"Éltető Felsőmarácért" Faluszépítő és Fejlesztő Kulturális Egyesület

9918 Felsőmarác Fő u. 88.

Tel.: +36 30 383 3238”

A hallottak alapján mindenki eldöntheti, hogy ez a levél mennyire volt utasítás, sőt tájékoztatom

másik állítólagos sértett távolmaradásának okát, viszont a közmeghallgatást követő napokban Ő többeknek elmondta a faluban, hogy mi is történt a bál éjszakáján és az bizony köszönő viszonyban sem volt az akár a közmeghallgatáson hallottakkal.

Egy azonban tény, ami akkor a nagy többség figyelmét elkerülte, jegyzem meg nem véletlenül és, melyet a közmeghallgatás hivatalos jegyzőkönyve is tartalmaz, hogy az Alpolgármester úr tettelegességet követett el, hiszen azt be is ismerte a jegyzőkönyv szerint.

Akkor összefoglalnám:

1. Németh László alpolgármester 2022. 10. 01-én, egy nyilvános szórakozóhelyen megtartott közösségi rendezvényen alpolgármesterhez, önkormányzati képviselőhöz, jogkövető magatartást tanúsító magyar állampolgárhoz, emberhez méltatlan módon viselkedett, tetteleg bántalmazta Felsőmarác község egyik lakóját – (az ügy jogi, esetleg büntetőjogi felelősségeinek megállapítása jelen esetben nekünk nem tisztünk), ezzel megbotránkoztatva a jelenlévőket, erkölcsi kárt okozva a vendégeknek, illetve a rendezvény szervezőinek, továbbá anyagi kárt okozva a szórakozóhely üzemeltetőjének.

2. Németh László kinyilatkoztatásaival megsértette Felsőmarác község lakóinak egy jelentős részét – trágár szavakkal illetve a Felsőmarác községet állandó lakóhelyüknek választó beköltözött családokat és megsértette a 2011. évi önkormányzati törvény több pontját, paragrafusát.

Ráadásul még az sem mondható, hogy ittas állapotban tette, amit tett, hisz gépkocsival érkezett a helyszínre nem sokkal az atrocitás előtt, melyet Ő vezetett. Így kimondható, hogy cselekvő- és szellemi képességeinek teljes tudatában tette, amit tett, ami jelen esetben még tovább ront a helyzeten.

Mindezek ellenére nem történt semmi az elmúlt több mint 1 évben. Miért nem reagált a történésekre a közvetlen munkáltatói jogokkal felruházott Polgármester Úr sem? Ezt a kérdést kivenném a költői kérdések sorából és szívesen meghallgatnám Polgármester Úr válaszát az este folyamán.

ÉS tudják, annak ellenére, hogy lehetnek Önök között olyanok, akik ezt a témát unalmasnak tartják, nem az, ennek ellenére már rég el is felejthettük volna, ha tavaly október 21-én nem csak annak tapsikoltak volna itt többen is, hogy Lukács Balázs egy akkor kierőszakolt bocsánatkérését hallhatták, hanem az alpolgármester is megtette volna ugyanezt vagy akkor, vagy az elmúlt 1 évben, csak sajnos a vélt hatalmából eredő arroganciája és a belső motivációja, amely bizonyos emberek, köztük Lukács Balázs iránti un-szimpatiaja, ellenszenve, utálata, kinek mi tetszik, ezt nem hagyta. KÁR.

Végezetül néhány számot osztanék már csak meg Önökkel:

2021-ben 13 olyan esemény, program, történés volt a faluban, melyek közül 8-at az Önkormányzattal közösen tartottunk az Egyesület szervezésében a falunak, az itt élőknek.

2022-ben 13 olyan esemény, program, történés, akció volt a faluban, melyek közül szintén 8-at az Önkormányzattal közösen tartottunk az Egyesület szervezésében a falunak és az itt élőknek + 1 saját rendezvényt csak a tagoknak.

A 2022. 10. 21-én történtek ellenére 2023-ban eddig 14 olyan esemény, program, történés, akció volt a faluban, melyek közül 4-et érdekes módon az Önkormányzattal közösen tartottunk az Egyesület szervezésében a falunak, az itt élőknek + 3 saját rendezvényt csak a tagoknak. Itt jegyzem meg, hogy a közös rendezvények esetében egyetlen kivétellel mindig az Egyesület volt a kezdeményező, mindig mi hívtuk együttműködésre az Önkormányzatot és ezek a programok minden esetben abszolútnak tűnő önkormányzati támogatottsággal valósultak meg. Az egyetlen kivétel érdekes módon a tavalyi, kakisnak titulált Gyermeknap ellenére az idei Gyermeknap rendezvény volt.

Önöket, hogy a Polgármester Úrral folytatott levelezéseinket minden esetben megkapták a Képviselő-testület tagjai és az Egyesület elnökségének tagjai is, illetve minden egyesületi tag részére kinyomtatva hozzáférhetővé tettük ezeket a levelezéseket a megfelelő konzekvenciák levonására. Itt jegyzem meg, hogy érdekes módon a Polgármester Úrtól, illetve a Képviselő testület tagjaitól nem kaptam, sem az ominózus eseményig, sem azóta olyan észrevételt a levelezéseinkkel kapcsolatban, melyben kifogásolták volna a levelezések témáját, stílusát, hangvételét.

Viszont kérdésként merül fel bennem, hogy egy falu közmeghallgatásán miért lehetett téma a faluban működő egyik civil szervezet egyik tagjának kilépése a szervezetből, egyben az egyik elnökségi tag lemondása, hisz ezek csak és kizárólag az egyesület tagságára vonatkozó információk, ez a falut, a faluban élőket személyesen nem érintő belső történet. Ez ugyanannak az előre megkoreografált lejárató kampánynak a része volt, ami 2022. 10. 21-én összességében történt.

Tudják, 2022. 10. 21-én Köbli Mónika elnök asszony sem állt fel és nem kezdte el hosszasan felsorolni az okokat és indokolni azt a tényt, hogy Ő 2022. augusztusában lemondott az Alapítvány kuratóriumának elnöki tisztéről, amit a 2022. augusztus 31-ei képviselő-testületi jegyzőkönyv is tartalmaz, mely szerint, idézem: „A polgármester tájékoztatta a testületet arról, hogy Köbli Mónika felsőmarácsi lakos lemondott a Marácért Alapítvány elnöki posztjáról.” Miért nem tette? Azért, mert ez nem tartozik azon információk közé, amelynek helye lenne egy közmeghallgatáson. Ez az információ csak és kizárólag az Alapítvány kuratóriumi tagjaira, esetleg az alapító Önkormányzatra tartozik és nem mellesleg, nem lehetett beilleszteni az Egyesület és személy szerint az én lejáratomra szervezett akcióba.

Ehhez kapcsolódóan tájékoztatom Önöket arról is, hogy Balogh Viktória akkor is valótlant állított, mikor a következőket mondta, idézem a közmeghallgatás jegyzőkönyvét: „Vajai István Úr az egyesületen belül agresszív, nem tisztességes,...”, mivel Balogh Viktória egyetlen percig sem volt az Egyesület tagja, onnan nem kellett Neki kilépnie, ahogy azt Ő megjegyezte, mert be sem lépett, mivel önként vállalt kötelezettségének, azaz az éves tagdíj befizetésének nem tett eleget, amivel legalizálhatta volna a tagsági viszonyát, így egyetlen egyesületi programon, rendezvényen, megbeszélésen, ülésen nem volt jelen és egyetlen belső levelet sem olvasott az egyesülettel kapcsolatban, így minden ilyen jellegű megjegyzése hazugság volt.

Nem lehet és nem is akarok a 2022. 10. 01-én történt események mellett sem szó nélkül elmenni. A szüreti felvonulást követő szüreti bálon, melyet a Patkó Pizzériával közösen szerveztünk történt atrocitás során elvileg két sértett és két elkövető volt, de érdekes módon 2022. 10. 21-én ebben a teremben csak az egyik elkövetőnek kikiáltott, egyébként meg egyetlen sértettként Lukács Balázs merete felvállalni a személyes részvételével a nyilvánosságot. Hol volt a másik állítólagos sértett, Németh Dani?

Az esemény után, 10. 02-án mi vettük a fáradságot, hogy a lehető leghamarabb a lehető legtöbb embert megkeressük, megkérdezzük és meghallgassuk a történetekről, akik jelen voltak az atrocitás bekövetkeztekor és nagyjából aznap estére már 99%-os biztonsággal tudni lehetett, hogy pontosan mi is történt a bál éjszakáján a Patkó Pizzériában. Érdekes volt már az is, hogy az egyik megkérdezett szemtanú, aki nekünk 10. 02-án elmondta az általa látottakat már másnap mást mondott másoknak, ebből már akár sejteni is lehetett, hogy bizony ezt az eseményt a falu lakossága nem úgy fogja megismerni, ahogy az tényleg történt. Bár ennek van itt múltja a faluban, hisz a régebb óta itt élők bizonyára emlékeznek még Szívós Zoltán esetére.

Ezek után még azt is mondhatnánk, hogy a falusi búcsúkon, falunapokon, bálokon mindig is voltak kisebb-nagyobb atrocitások, melyek tulajdonképpen velejárái voltak az ilyen rendezvényeknek. Talán még akkor sem lett volna semmi probléma, ha a két érintett, hisz sem Lukács Balázs (41 éves), se Németh Dani (24 éves) nem egy nyámnyila, anyámasszony katonája típusú felnőtt férfi emberek egymás között elintézte volna a dolgot, HA lett volna, de mivel nem történt olyan, így nem is volt dolga egymással a két érintettnak, amit az is bizonyítani látszik, hogy bár nem ismerjük a

Utoljára teszem fel a költői kérdést: ez vajon rossz a falunak és az itt élőknek?

Annak ellenére, hogy ülnek itt ebben a teremben olyanok, akiknek ez nem tetszik, de mi eltántoríthatatlanul folytatjuk a megkezdett munkát Balogh János szellemében, mely idézetét mottónkul is választottunk:

„Tegyük még szebbé a falut és környezetét, hogy minél többen költözzenek ide, ne maradjon üresen ház, növekedjék a lakosság száma. Sokáig maradjon fenn ez a szép táj és benne a nyugalom, egészséges életet biztosító település.”

Köszönöm a figyelmüket.